

15/6/2024

China Girl
(o Un munt de cadires, avui)

teatre breu

de Rosa M. Isart

rmisart@hotmail.com

Barcelona

(2017)

Una cadira plena. Una cadira buida. Moltes cadires plenes. Moltes cadires buides.

Tot ens ha de fer pensar.

(Hi ha) Jerarquia. Demagògies. Decepcions. Mancances. Abandonaments. Falsos profetes. Esperances.

SINOPSI	4
PERSONATGES	5
ÈPOCA	6
LLOC	6
OBRA TEATRAL	7
ESCENA 1: PANEROLA	7
ESCENA 2: LA DONA ESPIA	11
ESCENA 3: PLANY (PIANURA)	14
ESCENA 4: LITTLE CHINA GIRL	17
ESCENA 5: BAR 24 HORES	19
ESCENA 6: EL GRAN BASAR	20
ESCENA 7: ELS SETZE JUTGES	23
ESCENA 8: JO VULL AIXÒ	25

SINOPSI

Any 2024. Tres dones (XU LAI, actriu i agent secreta xinesa; CHING, mestressa d'un bar-restaurant espanyol ara amb regència xinesa; i MENE, dona occidental, de classe mitjana benestant) parlen mentre renten plats a una cuina molt gran. No és un espai massa real, és una estilització, és una mena de quadre de costums.

En realitat, assistim a un món estripat, de supervivència, amb la màxima activitat laboral, concretament la dels immigrants asiàtics nousvinguts a Occident, que arriben a les terres d'aquí. El marit de Ching, en HUANG, entra a escena a les darreries de l'obra: és un home emprenyat i fastiguejat: amb la clientela del seu via crucis que és el gran basar, i també per la copropietat del bar-restaurant de mala mort del barri. Quina misèria la falsa i fraudulenta Europa de belles i demagògiques paraules o solucions.

PERSONATGES

Xu Lai

Ching

Mene

XU LAI, actriu i agent secreta xinesa (1909-1973), als 24 anys (1933), elegant, amb ungles ben llargues pintades d'un roig intens, sempre parla amb una certa altivesa i prepotència, vestimenta i pentinat d'acord amb l'època i les fonts històriques

CHING, mestressa asiàtica d'un bar-restaurant espanyol de regència xinesa, dolça i prudent, un tros de pa

MENE, dona occidental, de classe mitjana benestant, espabilada, enèrgica

HUANG, marit asiàtic de Ching, propietari del Gran Basar, copropietari del bar

(els intèrprets asiàtics poden ser realment orientals o bé occidentals maquillats, sense caure en la paròdia ni la ridiculització)

ÈPOCA

Contemporània (any 2024)

LLOC

Ciutat mediterrània del sud d'Europa, que ha rebut força immigració asiàtica

---

NOTA DE L'AUTOR:

Els bars de barri avui dia tot sovint són traspassats, els establiments comercials acaben éssent regentats per famílies asiàtiques o sudamericanes nouvingudes.

Ben possiblement s'està fent recular la lluita proletària: per un treball digne, sense obertura comercial en festius, sense llargues jornades de feina. Però també ben possiblement s'aporten uns patrons socials que estan fent recular la lluita feminista, que retornen la dona a l'àmbit domèstic, servicial, decoratiu, i de submissió. Aquesta obreta de teatre breu vol contribuir a denunciar la consolidació de totes aquestes injustícies i precarietats, ara ja tan freqüents i quotidianes, tant les socials-laborals com les de gènere-estètiques.

OBRA TEATRAL

ESCENA 1: PANEROLA

XU LAI, CHING, MENE, (HUANG, home)

Som a la cuina d'un bar-restaurant senzill espanyol de barri que després d'un traspàs, ara està regentat per xinesos.

D'esquerra a dreta (de l'espectador) hi haurà sempre aquesta distribució, ordre:

XU LAI, CHING, MENE.

XU LAI està esplèndida, elegant i suggeridora, vestida a la moda del 1933.

CHING porta un davantal vulgar.

MENE vesteix de (la marca) Desigual, amb un minidavantal molt fashion.

Totes tres són al darrera d'una mena de taulell i rentaran plats tota l'estona que dura la miniobra, amb pauses o altres accions si ho marca el text. Cadascuna té una manera específica de rentar els plats:

XU LAI altiva, lentíssima, sofisticada, sense mirar-los, als plats.

CHING rapidíssimament, amb compulsives maniobres circulars inacabables.

Fàcilment podríem pensar que els plats acaben desgastats.

MENE els renta amb gestos més normals; de tant en tant s'atura revisant de prop si el plat té alguna imperfecció, brutícia, residu enganxat, que cal treure amb l'ungla o el fregall.

A l'extrem dret del públic, d'escena, una taula al prosceni. Un home xinès assegut (en HUANG), que fa servir una calculadora i apunta dades a un full. No segueix el què passa a escena, no interactua.

Mig minut (30'') en silenci mentre totes tres renten plats.

A continuació XU LAI comença a parlar a CHING amb una certa reprovació...

XU LAI: No sé perquè plegueu sempre tan tard.

CHING: Mmmm. Diners. Volem fer diners.

XU LAI, *gens convençuda i despectiva*: Guanyar deu cèntims per cada peça que vens..., no em convenç.

CHING: Molta feina feta.

XU LAI: I la vida matrimonial, què?

CHING: Dotze nit.

XU LAI: "Dotze nit" cada nit?

CHING: No. Dotze nit de dia diumenge.

XU LAI, *gens convençuda i despectiva*: Sembles cristiana.

CHING, *mirant el plat que neteja XU LAI*: Tu no sabó?

XU LAI: Faig servir llexiu. Màxima ultrahigiene.

MENE, *a CHING*: Aneu molt cansats, no?

CHING: 是的 (*pronunciat: shì da*). Sí.

XU LAI: I no sabeu que la vida està per a gaudir-la?

CHING: Tot no.

MENE, *sense entendre-la*: “Tot no”?

CHING: Tenim casa, tenim negoci, tenim llits, tenim fills, tindrem fills.

MENE: No, no. És clar. No es pot tenir tot.

XU LAI, *lasciva i xula*: I el teu home, Ching, què tal? Està bo?

CHING: Bones mans.

MENE, *picarona*: Què fan aquestes mans?

CHING: Funciona 24 hores.

En HUANG s'aixeca de la taula i marxa d'escena per la dreta del públic, escenari.

MENE i XU LAI, *mirant-se l'una a l'altra, malpensades*: Quina sort!

XU LAI: Això dels marits i dels mascles... Jo vaig fallar la primera vegada. En Li tenia divuit anys més que jo. Buf. Comprar amb tara, uf.

CHING: 是的 (*pronunciat: shì da*). Sí. Shì da, shì da. Tara, tara. Tarat.

XU LAI, *recordant en Li*: Potser també. Em posava en compromisos tot sovint.

MENE, *a XU LAI, recriminadora*: Una mica burra, tu, XU LAI. No saber escollir...

XU LAI, *enfadada, indignada*: Tonta jo?: (*treient una pistola*) para nada (*la guarda*).

MENE, *a CHING*: Tornant al teu home, què feien aquelles mans, bonica?... i el pirulí?

XU LAI, a MENE, *tot qüestionant haver escollit en Li*: Jo tenia vint-i-un anys. Una defecació amb potes.

CHING, a XU LAI: Vols dir una “panerola”?

MENE, *puntualitza*: I olé! Aquesta paraula l'has tret del diccionari! Segur que la portes escrita a algun tros de paper... A Siena dirien *scarafaggio*. Avantatges del viatjar: enriquiment cultural sense estudiar amb profunditat.

XU LAI: Què, què; què dius, Ching, de la “panerola”? Què et fa pensar en “paneroles”, Ching? Quina relació té el meu Li amb un monstre *panerolu*?

CHING: “Defecació amb potes”. Una caca que camina és una panerola amb potes.

XU LAI, *irònica i reflexiva*: Sí, certament, el món està ple de paneroles.

CHING, *corrobora*: De guarrería.

XU LAI, *corrobora*: De porcades.

Ara MENE es diverteix imaginant que les seves mans són paneroles que es mouen per l'espai del davant del taulell i mentre en fa la recreació va pronunciant repetidament una onomatopeia curiosa: shú-shushu-shú.

MENE: Paneroles! Shú-shushu... Shú-shushu... Cuques, cuques, cuques!

XU LAI, *tornant a treure la pistola estil James Bond*: ¡Qué asco! Gross!!

MENE i CHING copien el gest de XU LAI si bé sense pistola, com si la tinguessin i exclamen:

MENE i CHING: ¡Qué asco! Gross!!

MENE i CHING: ¡Qué asco! Gross!!

MENE i CHING: ¡Qué asco! Gross!!

Fosc breu.

ESCENA 2: LA DONA ESPIA

XU LAI, CHING, MENE

Continuem al taulell llarg, de rentar plats...

MENE, *en un bon anglès, aturant el moment shushu*: “The Father of Chinese Pop Music”.

XU LAI, *emprenyada*: És un homenatge pòstum o bé una crítica al meu primer marit?

MENE, *a la defensiva*: no, no, un homenatge. Devíeu estar ben distrets a casa.

XU LAI: els espies no vivim gaire “a la casa”. Tenim vides excitants i sempre anem d’hotel.

MENE: Ching, a veure si espabiles. Ja ho veus. Tu vinga rentar plats i plats. I tenir-los ben eixuts per a les dotze de la nit. ...I amb totes les paneroles mortes, aixafadetes pels peus. O... rostidetes, *ready* per a un moment degustació!

CHING, *amb un crit perquè s’escandalitza, i amb fàstic*: Ohhh, aahg!

MENE, *sarcàstica*: ¡Qué asco! Gross!!

XU LAI: No siguis bèstia, Mene. Si t’hagués d’investigar... això de “Mene” què punyetes és?

MENE: “Mene” d’Hermenegilda. Hermenegild en masculí, que era un rei visigot a Sevilla.

XU LAI: Fer-te dir “Mene” quan podies haver escollit la segona part de la paraula...

CHING, *amb dos plats, un posat a cada orella com si fossin arrecades xic, intentant fer una petita balladeta sensual que no li surt*: Gildaaaaaaaaa.

XU LAI, CHING I MENE, *canten plegades en tons aguts o baixos de pronúncia, simultàniament i conjuntada*: Gilda, Gildaa, Gildaaaaaaaaa, Gildaaaaaaaaa.

(Petita pausa. Tothom frega plats en silenci, cadascú al seu estil...)

MENE: Què cantava el teu Li, Xu?

XU LAI, *indignada*: “Què cantava, què cantava”. Tant és el què cantava. Pregunta'm per la meva pistola, no pas que què cantava el meu marit. Música pop cantava.

MENE: I els tres anys en què vas fer d'actriu, què feies amb la pistola llavors?

XU LAI: Tenir-la a dos pams de mi. No més lluny. *So close*.

MENE, *amb un xic de mofa*: Ohhhhh.

CHING, *amb admiració*: Ohhhhh.

(Petita pausa. Tothom frega plats en silenci.)

MENE, *que s'imagina participant a la sala en un tiroteig*: pa, pa, pa, pa, pà!

XU LAI, *emprenyada, amb mirada fulminant a Mene*: És un homenatge *inter vivos* o bé una crítica a la meva persona?

MENE, *a la defensiva*: no, no, un homenatge. Devies estar ben distreta. Ara aquí, ara allà, ara a la casa, ara a l'hotel, ara a un altre hotel, ara el marit cantant...Una pel·li aquí, un curtmetratge allà...

CHING: Una escena mítica teva és la de la banyera, oi?

MENE, *gratament sorpresa*: Nena, que has treballat amb l'Almodóvar?

XU LAI, *de reüll, a Mene*: Almodóvar encara no havia nascut, el 1933, ase putrefacta.

MENE: Tant és. Explica, explica els detalls d'una vida d'artista. I d'aquesta banyera famosa.

XU LAI: Sóc fantàstica en tot. A *(amb pronúncia anglesa) Wikipedia, the free encyclopedia*, trobaràs que es diu que segurament vaig ser la primera escena de bany d'una fèmina en la història del cinema xinès.

MENE, *en un bon anglès*: Senyores i senyors, som al temps del cinema mut, any mil-noucents-trenta tres: “*Remnants of Spring*. A fantastic film. With a fantastic

actress. (*Presenta amb les dues mans i braços oberts la gran Xu Lai*) Here it is: Mrs. Xu Lai". Què xula ella! ...Guaita-la què formosa! Senyores i senyors: amb vostès Xu, *the actress*, l'actriu i l'espia!

XU LAI: No-et-mofis-de-mi o... trec-la-pis-to-la.

CHING, *espantada i tímida, mirant Xu Lai*: Buen rollito, mi amor, eh?

MENE: Pau. Pau al món. loga al món. Taitxí al món.

(*Petita pausa. Tothom frega plats en silenci.*)

XU LAI: Què cuines avui, Ching?

CHING: Burguesa.

XU LAI i MENE riuen ben a gust, per la inesperada ironia i crítica social...

XU LAI: Llarga mort a la burgesia. (*Explicativa, al públic:*) Joestic per sobre, de la burgesia. Ha!

MENE: Ching, hamburguesa, hamburguesa! O *burger* o hamburguesa!

XU LAI: No en vull, de carn d'aquesta. No té classe, una hamburguesa! (*Explicativa, al públic:*) Una burgesa o un burgès tampoc.

MENE, *golafre*: Sí, sí, dona, una de ben grossa i plena de tot, amb tot aquell munt de maionesa que regalima com un oceà desorientat.

CHING: No. Són petites. I a dos euros.

XU LAI: Això alimenta, Ching?

CHING, *convençuda i somrient*: Sí, sí.

XU LAI: A mi no em parleu gaire de menjar. Només xampany i caviar. La resta de menjars són avorrits. O els tinc avorrits.

MENE: Què dius, Xu! *Loca!* El menjar és com una paleta de pintor!

XU LAI: Als tretze treballava a una fàbrica d'ous. I britànica, aggh.

MENE: Així va sortir la nena!

CHING: Eh?

MENE: Els té massa ben posats, Ching, la Xu.

ESCENA 3: PLANY (PIANURA)

XU LAI, CHING, MENE

CHING, *fent memòria*: Huevos. Ous, eggs, arrautzak, ovos...

XU LAI: Ben posats o no, realment no he tingut sort. Sóc molt bona però no he tingut una sort excepcional. Tenia un marit iaio i se'm va morir la filla massa d'hora. I a la presó em van maltractar molt.

CHING, *repentint allò que sent dir al bar*: Pobresita mía, mi amor¹.

MENE, *invocant*: Cantem a la teva mala sort perquè te'n vingui molta de bona.

MENE i CHING *li canten molt professionalment el primer fragment de l'ària del Rinaldo de Händel*:

Lascia ch'io pianga

mia cruda sorte,

e che sospiri

la libertà;

e che sospiri...

---

¹ Ching fa servir les frases que escolta en altres idiomes, al bar on treballa tot el dia. És una esponja divertida i curiosa humana, sense mala fe. Tot sovint, no sap ben bé què diu, amb aquestes incorporacions idiomàtiques...

e che sospiri...

la libertà.

Lascia ch'io pianga

mia cruda sorte,

e che sospiri

la libertà.

XU LAI, *seriosa però un xic agraïda*: Gràcies.

CHING, *sentint pena de Xu Lai*: Vols una malaguenya amb *dos huevos y patata*?

XU LAI: No, gràcies. No és caviar.

MENE: Ets molt seriosa, Xu.

XU LAI: Sí.

MENE: Va ser culpa d'aquell suïcidi?

XU LAI: No vull parlar-ne.

CHING: Oh, Déu meu. Quan? *¿Qué pasó, linda?*

MENE: L'any trenta-cinc.

XU LAI: *(taxativa)* Mene, no. *(Canvi de pensament)* On he deixat la pistola? Crec que sento passes a fora.

CHING: La setmana passada també senties passes. *(Preocupada, en alt, desproporcionada, una mica fora de to)* *¿Qué ocurre?, ¡hijo de la gran chingada!*

MENE, *mirant amb una certa mueca a Ching*: “Ostres” pel fet, “caram” pel com parles!

CHING, *preocupada in crescendo*: I la setmana abans també.

MENE, *a Xu Lai, recuperant el tema del suïcidi*: *¿Qué pasó, linda?*

XU LAI: Canvia de tema, Mene.

MENE: La mort d'una actriu pot fer plegar una altra actriu?

XU LAI: Canvia de tema, xata.

MENE: Què se sent, Xu Lai, sent tres al llit?

XU LAI, *irònica*: Has canviat de tema però segueixes fina. (*Petita pausa.*) Una cosa molt dolça. I excitant.

MENE: Els tres estàveu ben bons?

XU LAI: Una mica viciosa, sí que ets. Sí, tots tres estàvem com un tren. La Zhang tenia més corpulència però era una delícia, tenia unes corbes per fer un sexe ple de deliri.

CHING avergonyida, sufocada, no sap on mirar. Intenta fer servir un plat com a ventall...

XU LAI: No era cap pecat, Ching, no cal que facis tantes mueques. Li enxufaré una panerola al cul a aquesta. O unes boles xines a la cova brava. A veure si espabila.

CHING fa unes rialles grotesques, nervioses, atabalada.

XU LAI: No, Ching, no. No era pecat, era alegria, nena. Era un triangle de puntes perfectes. I els diamants eren a les ninetes dels ulls. (*Petita pausa. Per a sí:*) Ara no sé... Que he deixat la pistola a dintre de la Thermomix?

CHING rient: No és una Thermomix. És de marca albina. Més barata.

MENE, a XU LAI: Explica aquestes alegries, Xu Lai, oh-la-là! ...Els orgasmes?

XU LAI, *encantadíssima i rememorativa*: Una muntanya.

MENE, *amb sana enveja i encantadíssima*: Sí. M'ho imagino. *Delicious!*

XU LAI, *rememorativa amb gran plaer*: Em pensava que no arribarien mai els seus llavis. Ni els seus dits al meu sexe. Oh, bonica Zhang, quant de plaer em vas donar!

(*Pausa petita. Poètica:*) *You, so pretty in the light of the night.*

CHING, *escandalitzada*: Ui!

MENE, *colpejant el braç de CHING*: Has sentit, nena? Ho has sentit?

A CHING li cauen plats al terra. Aixeca llavors les celles exageradament i exclama:

CHING, *escandalitzadíssima*: Molt topogràfic, això!

MENE, *encantadíssima i rectificant-li la paraula dita, a Ching*: Pornogràfic. Ai, l'idioma, nena, Ching! Pornogràfic a full!!!! Yeah!!!!

CHING, *castigadora amb innocència, a Xu Lai*: Tu, desapareix! (*I XU LAI marxa d'escena, dient Chomón, Chomón.*)

CHING, *castigadora amb innocència, a Mene*: Tu, desapareix! (*I MENE marxa d'escena, dient Chomón, Chomón.*)

CHING: Uff, falten molts dies per a diumenge a mitjanit. Tanta conversa tipogràfica i tants trios! Uf. (*Somriu molt dolçament, conformada*).

CHING seguirà rentant plats i plats... El que passa a continuació no ho veu, de manera que no s'immutarà per res que passi a escena.

ESCENA 4: LITTLE CHINA GIRL

XU LAI, MENE, (CHING)

XU LAI i MENE tornen a sortir i canten a CHING el tema China Girl de David Bowie amb un art musical i un gest esplèndids, integrant els plats en el ball. En algun moment, miraran, voltejaran la Ching (encaparrada en la seva tasca de la neteja dels plats).

XU LAI i MENE:

Oh, oh, oh, little China girl

Oh, oh, oh, little China girl

I could escape this feeling, with my China girl

I feel a wreck without my little China girl

I hear her heart beating, loud as thunder

Saw they stars crashing.

I'm a mess without my little China girl

Wake up mornings where's my little China girl

I hear her heart's beating, loud as thunder

Saw they stars crashing down.

I feel a-tragic like I'm Marlon Brando

When I look at my China girl.

I could pretend that nothing really meant too much

When I look at my China girl.

(Cap al 1'50", en un moment instrumental, fade out i final de la intervenció musical).

ESCENA 5: BAR 24 HORES

XU LAI, MENE, (CHING)

Comença, baixet, el tema del Duet de les flors (Sous le dôme épais) de l'òpera Lakmé (1883) de Delibes, i XU LAI i MENE fan llavors el Parlament del desengany proletari. CHING, callada, va rentant plats tota l'estona; però ara fa un incís per anar puntualment a netejar i ordenar una mica la taula del marit, al prosceni escènic. Mentre ho va fent, intervenció oracular de Xu Lai i de la Mene.

XU LAI i MENE, al públic, recuperada la compostura:

Un munt de cadires, a Ca la Ching.

Cerveses barates, braves barates, croquetes petites, meló fora de temporada, pa de microones.

Welcome-to-la-vi-da-lo-ca.

Setze hores de feina seguides.

Què diran els esclaus, què dirà el proletariat?

On han quedat abatudes les nostres lluites proletàries?

Remember us, citizens!

Atenció a les nostres paraules, ciutadanes i ciutadans!

XU LAI i MENE es donen un cop al pit cadascuna mirant frontal al públic i immediatament acoten el cap. Romandran en aquesta posició (cap abaixat, en filera militar, en silenci), mentre no s'indiqui una altra cosa. Ara ve el moment escènic de l'HUANG).

ESCENA 6: EL GRAN BASAR

EN HUANG, XU LAI, MENE, (CHING)

(CHING torna al lloc de rentar plats, marxa de la zona de la taula).

(XU LAI i MENE cap abaixat, en filera militar, en silenci).

Entra, a continuació, a escena, en HUANG, el marit de CHING. Torna a asseure's per treballar (calculadora, papers...) a la taula del prosceni dret. Just quan s'asseu, XU LAI i MENE amb un gest dur i mecànic militar recuperen la posició natural del coll i cap.

XU LAI i MENE, al públic, mentre HUANG fa càlculs, sumes, llistes...:

Un munt de caixes, a Ca l'Huang.

Piles barates, joguines barates, mitjons barats, electrodomèstics barats...

XU LAI, a Mene: ...i simples?

MENE, posant-se el dit índex al mig de la boca: Xstt, sense comentaris!

XU LAI i MENE: Welcome-to-la-vi-da-lo-ca.

Setze hores de feina seguides.

Què diran els esclaus, què dirà el proletariat?

On han quedat abatudes les nostres lluites proletàries?

Remember us, citizens!

Atenció a les nostres paraules, ciutadanes i ciutadans!

XU LAI i MENE repeteixen el cop al pit cadascuna mirant frontal al públic i immediatament acoten el cap. Romandran altra vegada en aquesta posició (cap abaixat, en filera militar, en silenci).

HUANG (*no al públic, parla per a ell mateix, amb ràbia, fastiguejat*): Propietari del Gran Basar. Com si això fos una gran cosa. (*Pausa*). Una gran merda. Una merda enorme i universal. Una gran botiga, un gran basar.

I arriba el capullo *de turno* i diu que “la bombeta no s’encén”. I jo em dic: i si el fil·lament, *capullo*, l’has petat tu? Qui m’assegura que la bombeta era defectuosa des del principi? “Sí, Huang, ves i canvia-li la puta bombeta petita”.

I ara en ve un altre. Un capullo que porta 30 cèntims en moneda petita, d’un cèntim. I ves i accepta-les, Huang. Burro tu i capullo l’imbècil que ha entrat. A quina botiga t’acceptarien tantes monedes d’un cèntim? I ara, ves i compta-les, no sigui cas que te n’estigui donant menys del què diu...

I ara arriba una estúpida a la botiga que et diu, Huang, que la joguina de gos no pita, no se sent el sorollet: pi, pi, pi! Que li canviïs. Ni t’ho demana “si us plau”. I tu vas, Huang, pi, pi, pi, i li canvies. Com si un gos necessités un tros de plàstic per a jugar que faci -sí o sí- “pi, pi, pi”, que xiscli! Ous, collons, merda d’Europa i europeus!

I dos imbècils amb motxilla que estan mirant, a dintre la botiga, es giren sense prudència i va i tiren dos gerres mitjanes de vidre per a cervesa. I no demanen disculpes... Fan unes putes rialletes i canvien de zona de prestatgeries. Putos joves, tan buits de tot! A la Xina els eduquem millor. Putos europeus joves, tan gilipolles i desorientats. *HUANG dona un cop de puny molt fort a la taula, que fa que CHING recuperi l’atenció sobre el món.*

CHING surt de la pica de rentar plats i s’apropa a HUANG amb un petit got que té licor del llangardaix.

CHING, *dolça, simpàtica*: Licor del llangardaix per matar les penes i enfortir l'estòmac, marit.

HUANG: Puto licor!

CHING, *espantada però tímida i suau*: *Hijo de la gran chingada, ai!*

HUANG: Puta Europa! Ching, no vull aquest putó licor. Torna a la cuina!

CHING: Ai! (*Torna a la pica per a rentar plats: s'aïlla, desconnecta de tot estímulo...*).

XU LAI i MENE amb un gest dur i mecànic militar recuperen la posició natural del coll i cap.

XU LAI i MENE, *al públic*, canten ben alt (*tonada de la cançó de Rosa López*):

Europe's living a celebration, a celebration!

XU LAI i MENE repeteixen el cop al pit cadascuna mirant frontal al públic i immediatament acoten el cap. Romandran altra vegada en aquesta posició (cap abaixat, en filera militar, en silenci).

HUANG, *ara al públic*: Europa. Què n'ets de prepotent i falsament educada.

Falsament liberal, falsament solidària i sanadora. Falsament social i democràtica.

Falsament defensora de les llengües. Llengües minoritàries. Com el català. Que no

deixes que es parli al teu parlament perquè costa diners. Europa. La gran Europa. El gran matrimoni. La gran idea de sempre tenir-ho tot posat igual a fi que res no canviï.

No sigui cas. No sigui cas que l'estabilitat trontolli. Que el sistema trontolli. Quina

gran mentida tot plegat. I per postres, el putó oli per a les putes truites del putó bar

que tenim amb la Ching vinga apujar-se de preu.

MENE, *en un incís no militar, educada i puntualitzadora*, a HUANG: Disculpa, fa estona que fas servir la paraula "putó", "puta". Millor canviar-la.

HUANG: Puta europea! Puta compostura.

MENE, *tornant-hi, a recriminar*: Disculpa!

HUANG, *interrompent-la*: / Que no. Que no em vinguis amb el “llenguatge políticament correcte”. Que n’estic fart de tot!

MENE: Disculpa. Que si no ets lingüísticament correcte no pots ser després políticament correcte.

HUANG: No vull correcció. Vull naturalesa i vida tranquil·la. No vull puta correcció.

MENE: La “puta” ha tornat.

HUANG, *emprenyadíssim i tornant a donar un cop de puny a la taula*: I tornarà sempre!

Fosc brusc.

ESCENA 7: ELS SETZE JUTGES

XU LAI, MENE, CHING, EN HUANG

(La CHING, callada, continua rentant plats tota l’estona; ara es barallarà una mica fent muntanyes de plats esbandits: a una banda, passant-los a l’altra banda, etc.).

(El HUANG, callat, concentrat, embolicat amb la calculadora i fent sumes als papers del damunt de la taula).

Llum frontal sobre XU LAI i MENE, que reciten un embarbussament (trabalenguas, en castellà, en anglès tongue twister, en basc mihi bihurria) català, Els Setze Jutges:

XU LAI i MENE: Un embarbussament és un joc de paraules que juga amb la dificultat de pronunciar certs mots o frases basant-se en la similitud dels sons que contenen, la gent s’embolica dient-los, es crea un efecte còmic. L'embarbussament en català més conegut és "Setze jutges d'un jutjat mengen fetge d'un penjat".

(Pausa).

XU LAI i MENE:

Setze jutges d'un jutjat
mengen fetge d'un penjat.
Si el penjat es despengés,
es menjaria els setze fetges
dels setze jutges que l'han jutjat.

HUANG, *irritadíssim*: Què polla ni què jutges!

MENE, *avorrida i recriminadora*: Ara la “polla”. Abans la “puta”.

HUANG: Què putos jutges. Si aquí a Europa no teniu un poder judicial independent.

MENE, *enfadada, perdent les formes*: Enlloc no hi ha un poder judicial independent!

HUANG: Merda de món!

CHING, *esparverada per l'escena i el to alt d'Huang, veu com se li cau un plat que rentava, i es trenca*.

CHING, *escandalitzada i preocupada*: S'ha trencat un plat! Emotició de “terrible”:

(amb la cara fa el gest de l'emotió de Whats App pertinent, amb els dits oberts de totes dues mans, apropa i allunya les mans de les galtes diverses vegades).

TOTS menys CHING, *agressius, encesos, premonitoris, al públic, ara Ching ja amb el gest i el moviment congelat*: Trencat!

Fosc brusc.

ESCENA 8: JO VULL AIXÒ

XU LAI, MENE, CHING, EN HUANG

Llum intermitent vermella general. Tots els personatges deambulant per escena, no pararan de caminar. És un caminar normal, ni massa ràpid, ni massa lent, ni nerviós, ni paranoïc, ni autòmata. Quan un ha de parlar, se situa al centre escènic quiet, sota un focus frontal verd que el destaca.

MENE *(al públic)*:

Jo vull això: una casa a la muntanya, amb uns finestrals preciosos amb porticons de fusta. Una parella que m'estimi i tingui detalls amb mi. Una feina amb un bon sou. Una moto simple. Dos cavalls. Petonejar-los les orelles. Que la crema de la cara no s'acabi tan ràpid. Jo vull això.

XU LAI *(al públic)*:

Jo vull això: set pistoles: una per a cada dia de la setmana. Vuit: una de reserva, per si una falla. Dos tios i dues ties. Un poliamor total. Una gama extensa de pintallavis. Una gama de luxe de cremes corporals. Dos xalets, un avió particular, sofàs que facin massatges de cervicals, tres cotxes vermells esportius res d'híbrids. Dues pitonises que ho encertin tot i més, i que vegin les coses venir i me les diguin. No envellir mai. Que les arrugues vagin a menys. Treurem aquesta grassa puntual sense liposuccions. Manar. Jo vull això.

HUANG, home *(al públic)*:

Jo vull això: plegar el gran basar. Tancar el puto bar. Que la puta Europa m'entengui.

Beure i rossegar regalèsia. Jo. Jo vull això.

CHING *(al públic, comença tímida i va agafant empenta a mida que va avançant la intervenció)*:

Jo vull això: que no em cridin. Que m'escoltin. Que em deixin estudiar (tingui l'edat que tingui!). Que em deixin crear. Que em deixin publicar. Que em paguin bé. Que em mirin amb tendresa. No haver de tenir fills perquè sí, perquè toca. Que el meu cabell recuperi la fortalesa que tenia abans d'haver de tenyir-me i tenyir-me per aquest... per aquest... per aquesta *(paraula dita suau, com dissimuladament)* puta convenció social. Poder arribar tranquil.la a final de mes. Catorze pagues, no pas dotze. Jo vull això: cap tradició preterita. Jo sóc aquesta, i avui parlo, i vull això. No és negociable. N'estic farta.

TOTS JUNTS *(al públic, ahora; frase acabada en to greu)*:

Jo vull això.

Soroll de vidres que es trenquen. Fosc molt brusc.

FINAL

Sortida del públic mentre va sonant el tema musical Tornarem de Lax'n'Busto.

Barcelona, 5-6 d'abril de 2017

Esplugues de Llobregat, ampliada i modificada el març-juny de 2024

Acabada el 15 de juny de 2024.